

पदायः । यथा,—
 “भावः पदापौ धर्मः स्यात् वर्त्तं तत्त्वच
 वस्तु च ।”
 इति त्रिकाण्डशेषः ।
 (यथा, शुकुन्तलायाम् १ अङ्के ।
 “वर्ता हि सन्दिहपरेषु वस्तुषु
 प्रमावमन्तःकरवपटतवः ।”)
 जगति वस्तुद्वयं भावोऽभावश्च । इति न्याय-
 शास्त्रम् । सच्चिदानन्दाद्वयं ब्रह्म । इति वेदान्त-
 चारः । (यथा, कथाचरित्रागरे । २१ । ४६ ।
 “ब्रह्मो वस्तुनि मास्त्वयंमहो भक्तिरवस्तुनि ।”
 कार्यम् । यथा, कामन्दकीयनीतिधारे । १५ । १२५ ।
 “वस्तुव्यग्रस्त्वेषु वस्तुदमश्चेत्
 शक्येषु मोहादवस्तुदमश्च ।
 शक्येषु कालेन वस्तुदमश्च
 विधेयं कार्यं कर्तव्यं वदन्ति ।”
 अर्थः । इति मल्लिनाथः । यथा, कुमारे ।
 ६ । ६५ ।
 “अथाङ्गिरसमग्रयणसुदाहरणवस्तुषु ।
 ऋषयो नोदयामासुः प्रतुवाच च भूषरम् ।”
 इति वृत्तम् । यथा, विक्रमोत्तंश्राम् ।
 “अहमस्मां कालिदासव्यतिवस्तुना नवेव चोट-
 केनोपस्थास्ये ।”
 वस्तुकं, कौ, (वस्तु + संज्ञायां कन् ।) वास्तुकम् ।
 इति शब्दरत्नावली राजनिघण्टुश्च ।
 वस्तुकौ, कौ, (वस्तुक + गौरादित्वात् कौम् ।)
 चेतचित्तौघाकः । इति राजनिघण्टुः ।
 वस्त्यं, कौ, (वस्तु + क्तन् ।) वस्तिर्वासस्त्यं
 वायुः । वस्ति + “तत्र वायुः ।” ४ । ४ । ६८ ।
 इति यत् । अहम् । इत्यमरः ।
 वस्तं, कौ, (वस्ति व्याख्यायतेऽनेनेति । वच
 व्याख्यायते + “वस्तेधातुभ्यः क्तुम् ।” उभा० ४ ।
 १५७ इति क्तुम् ।) परिधानाद्युपयुक्तकामापादि-
 निर्मितवस्तु । कापट् इति भाषा । तन्पथ्यायः ।
 व्याख्यायन् २ वाचः ३ चेतनम् ४ वचनम् ५
 अंशुकम् ६ । इत्यमरः । विचयः ७ प्रोतः ८
 कर्तकः ९ कर्पटः १० श्राद्धकः ११ कश्चिद् १२ ।
 इति ञटाधरः । वाचनम् १३ द्विचयम् १४
 प्रोतम् १५ श्राद्धम् १६ वाचम् १७ । इति
 शब्दरत्नावली । ॥ अस्य परिधानविधिर्यथा,
 श्युः ।
 “विक्रमोऽनुत्तरीयश्च नयचावश्च एव च ।
 श्रौतं स्नातं तथा कर्मे न नयचिन्तयेदपि ।”
 विक्रमः परीधानार्थं वृत्तकच्छः । तथा च ।
 “परीधानादहिःकचा विवहा ह्यासुरी भवेत् ।”
 स्मृतिः ।
 “वामे पृष्ठे तथा नामौ कचवस्तुदाहृतम् ।
 यमिः कचोः परीधत्ते यो विप्रः स श्युः स्मृतः ।”
 बौधायनः ।
 “नामौ वृत्तश्च यद्वस्त्रमाह्वयति चापुनी ।
 अन्तरीयं प्रशस्तं तद्विह्वलसुमयोः ।”
 प्रचेताः । दशा नामौ प्रयोजयेत् । स्मृतिः ।

न स्यात् कर्मणि कश्चुकीति । उत्तरीयधारणं
 चोपवीतवत् ।
 “यथा यज्ञोपवीतश्च धार्यते च द्विजोत्तमैः ।
 तथा सन्ध्यायंते यन्नाडुत्तराच्छादनं शुभम् ।”
 इति स्मृतेः ।
 अथ यथा द्विजोत्तमैः सवापस्यत्वादिना उप-
 वीतं धार्यते तथा उत्तराच्छादनमपि द्विजो-
 त्तमैरिति प्रदर्शनमात्रम् । प्रागुक्तभृगुवचनेन
 सर्वेषां द्विवस्त्रताप्रतीतिः । पारस्करः । एकश्चे-
 दावो भवति तस्य उत्तरार्हेन वस्त्रादयतीति ।
 इत्याहिकतत्त्वम् । ॥ अस्य धारणशुभाः ।
 यथा,—
 “काम्यं यशस्यमायुष्यमलक्ष्मीं प्रहर्षयम् ।
 श्रीमन्पारिवर्द्धं श्रुतं निर्मलान्तरधारणम् ।”
 इति राजवज्रमः । ॥ ॥
 अपि च ।
 “स्नातस्थानन्तरं सन्ध्यायंते तदुमाञ्जनम् ।
 कान्तिप्रदं शरीरस्य कक्ष्यादोषनाशनम् ।
 कौषीयं चित्रवस्त्रश्च रक्तवस्त्रं तथैव च ।
 वातघ्नं ब्रह्मदं तनु श्रौतकाले विधारयेत् ।”
 कौषीयं पट्टान्तरं तस्वरवस्त्रश्च ।
 “मेधं सुश्रीतं पितृभ्यं कथायं वक्ष्यत्येते ।
 तद्धारयेद्युष्मकाले तथापि लघु प्रस्यते ।”
 कथायं कौकची इति ऋषिः । कथायरागरक्तं
 वा ।
 “शुकुन्तु शुभदं वर्त्तं श्रौतातपनिवारणम् ।
 न चोक्तं न च वा श्रौतं तनु वर्षासु धारयेत् ।
 यशस्यं काम्यमायुष्यं श्रीमदानन्दवर्द्धनम् ।
 तस्यं वशीकरं रथं नवं निर्मलममरम् ।”
 काम्यं कामोद्दीपकम् ।
 “कदापि न जनैः सङ्घिर्ष्यं मजिनममरम् ।
 तनु कर्तृमिकरं स्वान्धलक्ष्मीकरं परम् ।”
 अन्धलक्ष्मीरश्रीभा दादिर्न वा । इति भाष-
 प्रकाशः । ॥ (अथ अग्ने वस्त्रादिदर्शनात्
 शुभमर्जनं यथा,—
 “कन्यां कुमारकान् गौरान् शुक्लवस्त्रान् सुते-
 जसः ।
 यः पश्चिमभेदे यो वा कृत्वादर्शविषामिवम् ।
 शुक्लाः सुमनसो वस्त्रमनेध्यायेपनं फलम् ।
 यस्य स्यादासुरारोग्यं वित्तं बहु च खेद्रुते ।”
 इति बामटे शरीरस्थाने वस्त्रेऽध्याये ।)
 अथ वववस्त्रपरीधानदिनम् ।
 “ब्रह्मासुराधवस्तुतिव्यविश्राद्धक-
 चिजोत्तराभिपवनादितरेवतीषु ।
 जन्मसंज्ञोपयुक्तशुक्रदिनोत्सवादी
 धार्यं नवं वचनमीश्वरदेवशुक्रौ ।”
 इति ज्योतिषतन्त्रम् । ॥ ॥
 अपि च ।
 “वर्त्तं चाव्यधनं ब्रह्मः शश्वदिने क्षिप्रः यदा
 भूमिषे
 वस्त्राणां बहुता इषे हरशुक्रौ विद्यागमः
 वस्तुदः ।

नाभाभोग्युतः प्रमोदशयनं दिव्याङ्गना भागवे
 श्रौरे स्युः खलु रोगशोककलहा वस्त्रे धृते
 नूतने ।”
 इति कर्मलोचनम् । ॥ ॥
 अस्य चारुसंयोगनिविहृदिनामि यथा,—
 “मन्मङ्गलवहीषु दोषाणां आहवाकरे ।
 वस्त्राणां चारुसंयोगो दृष्टत्वात्प्रमं कुलम् ।”
 इत्याहिकाचारतत्त्वम् ।
 तद्दानफलं यथा,—
 “वासोदचन्द्रसालोक्यमन्त्रिसालोक्यमन्त्रदः ।”
 इति मुहूर्ततत्त्वम् ।
 अपि च ।
 “दिनानां ये तु सततं शुभवस्त्रप्रदा वराः ।
 वस्त्रगन्धयुतः पन्थास्तेषां सुखलश्रीतकः ।”
 इत्यादि बह्विपुराणि वसन्धर्मिलोपाख्याननामा-
 ध्यायः । ॥ तेन विष्णुपूजाविधिर्यथा,—
 “दुर्जलपट्टकौषीयवास्त्रकामापांश्चादिभिः ।
 वासोभिः पूजयेद्विष्णुं सुशुभैरात्मनः प्रियैः ।”
 इति तत्रैव क्रियायोगनामाध्यायश्च ।
 तद्व्यग्रहविधिर्यथा । विष्णुधर्मोत्तरम् ।
 “वस्त्रं दशान्नामादवात् परिधाय तथा पुनः ।
 आरुह्योपागहौ वानमारुह्यैव च पादुके ।”
 तस्याधिपतिर्वया । तत्रैव ।
 “बाह्वस्यं स्मृतं वाचः सौम्यानि रजतानि च ।
 पल्लवश्च तथा सर्वे वायथाः परिकीर्त्तितः ।”
 तन्प्रतियहप्रावचिन्तं यथा । शरीरतः । मन्त्रि-
 वासोमवादीनां प्रतिग्रहे सवित्राद्यश्रुतं जपेत् ।
 अष्टसहस्रं अष्टोत्तरसहस्रम् । इति शुद्धि-
 तत्त्वम् । ॥ ॥ अपि च ।
 श्रीभगवानुवाच ।
 “कामापांश्च कामलं वास्त्रं कौषीयं वस्त्रमिष्यते ।
 तत् पूर्वं पूजयित्वा मन्त्रेर्देवाय चोत्सृजेत् ।
 निर्दंशं मलिनं नीचं क्षिप्रं माचावलक्षितम् ।
 परकीयं वासुदणं सूपीविहं तथोचितम् ।
 उपकीयं विधौतश्च श्रेष्ठमन्त्रादिद्वितम् ।
 प्रदाने देवंताम्यश्च देवे मैत्रे च कर्मणि ।
 वर्त्तयेत् प्रापयोगेन यन्नासुरासुपयोजने ।”
 प्रापयोगेन रत्नञ्च खोपयोगेन इति कश्चित्
 पुस्तके पाठः ।
 “उत्तरीयोत्तरासङ्गौ निचोलो मोदेषणकः ।
 परिधानश्च पचैतान्यस्युतानि प्रयोजयेत् ।
 शास्त्रवर्त्तं नोशरश्च तथैवातपवारणम् ।”
 कश्चित् पुस्तके शास्त्रवस्त्रमित्यत्र मन्त्रिवस्त्रमिति
 पाठः ।
 “चक्रांतकं तथा दूर्ध्वं पथ स्युताम्बुदृषे ।
 यताकाध्वनद्वारादौ स्युतं वर्त्तं प्रयोजयेत् ।
 अन्धनावरव्यादौ च तद्दिना श्रुततोऽपि च ।
 रक्तं कौषीयवस्त्रं महादेवे प्रशस्यते ।
 गीतं तथैव कौषीयं वासुदेवाय चोत्सृजेत् ।
 रक्तञ्च कर्मणं दद्यात् शिवाय परमात्मने ।
 विचित्रं सर्वदेवेभ्यो देवोऽप्योऽग्रे निवेदयेत् ।
 कामापांश्च वस्त्रोत्तमं दद्यात् सर्वेषु एव तु ।